

RAPPORTNYTT

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

UTGITT AV

NUFOC

2

1977

R A P P O R T N Y T T

Norsk UFO Centers
tidsskrift.

Post og bestillingsadresse:

Norsk UFO Center
Postboks 1155 / 5001 Bergen
Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året.

Abonnementspris: Kr. 30.-

R E D A K T Ø R:

Finn W. kalvik.

I redaksjonen:

Egon Nielsen.

Redaksjonens adresse:

Armauer Hansensvei 11,
5030 Landås.
Telefon: (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center - Vestlandet

Avd.leder: Finn W. Kalvik
Boks 1155, 5001 Bergen.

RAPPORTSENTRAL:

Egon Nielsen
Samme adresse.

Øversetter til Global seksjon:
Roald Ellingsen.

T R Y K K :

Svein Anthun. Tlf.: 26 11 78.

Norsk UFO Center - Sørlandet:

Avd.leder: Alf Thomassen
Grensen 4, Tlf.: 041- 23 3 29.
4800 A R E N D A L.

Norsk UFO Center - Østlandet:

Avd.leder: Eldbjørg Fjeldberg
Postboks 84, Tlf.: (02) 73 06 37.
2001 Lillestrøm.

Norsk UFO Center - Trondheim:

Organisasjonsleder:

K. Stenødegård
Postboks 2119
7001 T R O N D H E I M.

N O R S K U F O F O R U M

Norsk UFO Centers tidsskrift.

Utkommer 5 ganger i året.

Post og bestillingsadresse:

Postboks 2119 / 7001 Trondheim
Postgiro: 3 46 95 74.
Abonnementspris: Kr. 20.-

Redaktør: K. Stenødegård.

Utrykn.seksjon, marin/land
Tønsberg.

Seksj.leder: Odd Gunnar Røed,
Postboks 14, 3133 Duken.
Telefon: 033 - 83 6 06.

Utrykn.seksjon, Moss.

Seksj.leder: Arne Smevik,
Postboks 116, 1501 Moss.

Forsknings-seksjon, Drammen.

Seksj.leder: Tom Runar Lemb,
Postboks 2029, 3001 Drammen.

R A P P O R T N Y T T Nr. 2 1977.

I dette nummer:

Observasjoner over Norge.....	side	4 - 8
Sigarformet objekt over Sverige.....	"	9 -10
Underlige lys i formasjon.....	"	11 -12
Ennå en teori.....	"	13.
Ble tvangsforet av ujordiske vesener.....	"	14 -17
Robotlignende UFO-piloter i Frankrike.....	"	17 -19
Trues oljefeltene av Flygende Tallerkener?.....	"	20 -26

*

REDAKSJONELT:

UFOer - gjester fra verdensrommet?
heter en "tynn sak" på 48 sider, som er utkommet på Schiosteds Forlag i mars i år. Originalens tittel er: UFOs and other worlds, og er skrevet av Peter Ryan med illustrasjoner av Lindek Pesek.

De to herrer har fordelt arbeidet godt imellom seg, da 23 av 48 sider er fotos og tegninger.

Dette tatt i betraktning, kan ikke boken yde UFO-gåten full retferdighet, og det kommer da også klart frem i de forskjellige beretninger som forfatteren farer over med "en harelabb".

For eksempel er Kenneht Arnolds observasjon tilgodesett med 17 linjer, mens den i SUFOI's UFO-orientering fyller 5 tettekskrevne sider.

Også Father Gill's beretning, har lidt samme skjebne.

I boken kan man til sin store forskrekkelse lese en aldeles sinnssyk bortforklaring av denne meget veldokumenterte beretning som i nyss nevnte UFO-orientering fyller 7 sider med illustrasjoner.

Det samme kan man si om Kentucky-episoden, og hva de 6 besetningsmedlemmene i en B-47, opplevet i 1957, da et UFO lekte sisten med dem i over en time.

Her fortelles det at B-47en hadde kontakt med Duncanville flyplass i Texas, som da hadde UFO'et på radarskjermen. Det riktige navn på flystasjonen er: Carswell!

Det fortelles videre at flyverne først fikk øye på objektet på flyets radar. Det riktige er at UFO'et først ble oppdaget på flyets ECM-apparat nr. 2. (ECM = Electronic Counter Measure - et apparatur beregnet på å spore og forstyrre fiendtlige installasjoner, så som radar o.l.) Dette forteller boken intet om.

I det hele er episodene som forfatteren har plukket ut, kuttet ned til det ukjennelige, og jeg kan ærlig talt ikke anbefale boken, hverken til barn og ungdom - som den er beregnet for - eller til andre ny-interesserte.

over til side 19

N o r g e

031076/I

Her har vi igjen en av de mystiske små lysende kulene fra østlig retning. Denne ble sett på Bjune, ved Linnestad i Ramnes.

Altså, dagen etter traktorpløyeren ble skremt av en lysende kule med pipende lyd på Stokke, (se rapport 021076/I - nr. 1/77) meldte en bilfører fra om en liten lysende, lydløs gjenstand som lettet fra Bispeveien, mellom Bjune og E-18, søndag ved 17.-tiden. Gjenstanden som hadde en størrelse som en tennisball på ca. 20 meters hold (reelt ca 0,5 meter stor) sendte ut et kraftig lys med jevne mellomrom og beveget seg etterhvert i lav høyde mot skogen og åsen, og forsvant i N/NV.

Objektet fulgte grøftekantene, for så å skrå utover jordet, steg deretter mens farten økte og dreide mer vestlig. Den blinket hele tiden som et blinklys og rakk bare 3-4 blink til den var kommet over åsen og ble borte. Observatøren forteller at gresset ble opplyst hver gang objektet blinket. Hastigheten var ikke stor langs bakken - en ca. 60-70 km/t. Været var skyet med yr, svak vind og tussmørke.

Bemerkninger.:

Tønsberg Blad 06.10.76., forteller at en 10 år gammel gutt fra Linnestad i Ramnes, ca. kl. 21.25, dagen før (lørdag) hadde hørt en kraftig pipende lyd over åsen noen hundre meter fra Linnestad. - Ikke var det fly, eller noe i den genre, påstår gutten, som ikke så noe i mørket. Men lyden var meget spesiell. -

Vi henviser igjen til rapport 021076/I, som fant sted 1½ time tidligere på Stokke.

Der har øyensynlig vært stor aktivitet over Tønsberg-distriktet i uken 26.sept.-3. oktober, - for T.B., forteller videre at natten til 26. september, hørte flere beboere i Fagerheimsgt. 3 B og C, på Kaldnes i Tønsberg, et kraftig smell ute fra gaten, samtidig som et blåhvitt lys, lyste kraftig opp i soveværelsene.

Atten soverom i blokken vender ut mot gaten. Vedkommende beboer som forteller dette til T.B., sier at han straks gikk ut for å se hva dette kunne være, men han oppdaget ingenting. Men at det var noe mystisk, var alle som hadde hørt smellet og sett lyset, enige om.-

Odd Gunnar Røed/NUFOC-øst

*

071076/I

Obs.sted er Tyristrand kl. 19.15. Obs.tid: 3 minutter.

En dame sitter i en parkert bil og får først øye på et sterkt gult-lysende objekt, tilsynelatende i ganske lav høyde med kurs vest - øst mot en åsrygg hvor det ble borte. Noen minutter senere så hun et like objekt på den andre siden av åsryggen med kurs øst-vest over Tyrifjorden. Etter kort tid ble lyset borte. Straks etter kom det tilsyne omtrent på samme sted, men ble så borte igjen. Værforhold: klart, ingen måne og tussmørke.

E.Fjeldberg/NUFOC-øst.

➤

081076/II A.

En dame i bil på riksvei 255, ca. 500 meter ovenfor veikrysset Fåberg-Jørstadmoen, kl. 19.00 forteller:

"Fikk øye på en sterk gul-lysende stillestående "kule" i syd over Jørstadmoen på biltur opp mot Espedalen. Gikk ut av bilen og betraktet kulen kanskje et par minutter til den plutselig ble borte (sluknet?) Obs.tid: 3 minutter.

En drøy time senere, ca. 20.15, observerte jeg en tilsynelatende gul (kanskje mere intens gul) "kule" ved Megrund i Espedalen. Så den i vest gå i nordlig retning og forsvinne bak noen trær. Obs.tid: under ett minutt - så ut som den gikk horisontalt". Klart vær og fullmåne.

"B".

En overingeniør i bil med 2 personer, en km. nord for Jørstadmoen ca. kl. 19.07, forteller:

"Så plutselig gjenstanden gjennom bilens bakvindu. Etter å ha betraktet den en stund (ett minutt?) gjorde jeg de andre oppmerksom på den, og vi stoppet og gikk ut ved en parkeringsplass på veien. (Tidligere sving på gamleveien)

Iakttok den i ca. ett minutt da den sluknet brått. Ingen av oss hadde sett noe slikt før, men vi slo oss til tåls med at det måtte være et sterkt opplyst rutefly, men kom etterpå til at det kunne ha vært en sterk lysende gjenstand som var sendt opp av militæret på Jørstadmoen. Dette ble så "dementert" av observasjon nr. 2.

Vi kjørte videre til Megrund i Espedal - hvor min svoger har hytte. Vi gikk ut av bilen på parkeringsplass 200 meter ned og vest for handelskiosk på Megrund (tilhørende Else og Oddvar Megrund, som fra sine vinduer også så gjenstanden)

Plutselig ropte min søster (kl. 20.13) "Der er den igjen". Hun og mannen så den da tydelig i nordlig retning mot Dalseter, hvor den beveget seg i meget liten vinkelhastighet mot øst til den ble borte bak en høyereliggende hytte. Selv fikk jeg bare et skimt av den, da jeg stod uheldig plassert i skyggen av hytten. Min søster og jeg løp rundt hytten, men så den ikke igjen. Også denne gang det samme sterke gule lyset.

Else og Oddvar Megrund, som jeg snakket med to dager etter - forteller at de hadde sett gjenstanden fra vinduet, og at for dem så den ut til å forsvinne bak et fjell i retning Dalseter. Jeg forstod dem også slik, at for dem så det ut til at den først skiftet i farge fra grønn til gul før den ble skarp gul. Megrunds mente det kunne være et signallys, sendt opp fra Dalseter. Selv er jeg godt kjent med signallys, og mener dette er utelukket".

Per Ottesen/MUFOC-øst.

111076/IKule til stemmeurnen?

Så har Stryn kommune igjen hatt besøk av en lysende kule. Denne gang var den grønn på farven med en gul-lysende hale.

Det var overskyet og yr denne kvelden i 19.-tiden, og en skole-elev 14 år, skulle være med foreldrene på kommunevalget i Stryn sentrum.

Hans mor åpnet døren, og med det samme fikk han øye på kulen, som hadde en svak bue mot bakken. Han gikk ut for å betrakte den nærmere, men akkurat da sluknet den. Det så ut som den sluknet rett før fjellet Hogden. Han tror ikke den gikk over denne fjelltoppen. Hastigheten var ikke så stor som f.eks. stjerneskudd. Omtrent som hastigheten til et jetfly som går så høyt at en tydelig ser kondensstripen, og såvidt flyet. Det gikk tydelig senere enn et jetfly i lav høyde. - Det var som sagt tidligere, overskyet, og gjenstanden har gått under skydekket. Det var som vanlig ingen lyd, og kursen var den samme som for de andre kulene som er sett i Indre Nordfjord, fra sydøst mot nordvest, og lyset var å sammenligne med en båtlanterne.

L.Ståle Flåta/NUFOC-vest.

26.08.76/ I.

Vi går tilbake til august og observasjonen som forårsaket brudd på to tennplugg i vitnets bil.

Arbeider Avisen hadde 01.09.76., dette å fortelle om hendelsen:

VAR DET ET UFO SOM FIKK MOTOREN TIL Å STOPPE ?

Kan det likevel ha vært et "Uidentifisert flyvende objekt" - et UFO, som torsdag kveld 26.08., ble sett av så mange trøndere? Steinar Langeland fra Klæbu vet ikke riktig hva han skal tro, men den historien han forteller til Arbeider-Avisa, høres unektelig litt merkelig ut.

Langeland, som til daglig arbeider som vaktmester på hotell Gildvangen, oppholdt seg ved Målsjøen i Klæbu torsdag kveld da himmelfenomenet viste seg.:

- Klokka var vel omlag halv ni, og jeg satt i bilen og ventet på en bykar som skulle sitte på med meg til Trondheim. Bilmotoren var i gang. Plutselig stopper motoren, jeg vrir om tenningsnøkkelen, motoren stopper på nytt, og slik fortsetter det en fire-fem ganger.

Dermed gikk jeg likegodt ut av bilen, og slik var det at jeg ble oppmerksom på en lysende gjenstand som kom inn over Målsjøen, over noen høye berg. Gjenstanden fløy lavt, og selv om det var en del tåke i området, kunne jeg se den helt tydelig.

- Hvordan så den ut?

- Den var omlag en meter lang, lyste med et svakt gulig skjær, og hadde en veldig lang hale som nærmest var rosa. Denne halen gnistret ikke, og virket som om den var laget av et fast stoff, sier han, og forteller at han så gjenstanden i et halvt minutt, før den forsvant i tåka i retning mot Vassfjellet.

- Jeg sprang bortover veien for å ikke miste den av syne, men det var for mye tåke. På veien ned til Trondheim hadde vi forferdelig mye plunder med bilen, og neste dag tok jeg den med til et bilverksted for å få den sjekket. Det viste seg da at to av pluggene var bruktet tvert av på en helt uforklarlig måte. Om årsaken kan skyldes dette himmelfenomenet jeg så, er det vel umulig å få konstantert, sier Steinar Langeland.-----

Stenødegård, har intervjuet Langeland. Intervjuet fant sted en uke etter observasjonen, da Langeland i mellomtiden hadde vært bortreist i forbindelse med noen fridager.

Undertegnede møtte ham i henhold til avtale på hotell Gildevangen i Trondheim, hvor han er ansatt som vaktmester.

Langeland hadde vært ved Målsjøen i Sælbu på fisketur angjeldende dag og satt i sin bil hvor han ventet på gullsmed Mork fra Trondheim, som skulle følge med til byen.

Motoren var i gang, men plutselig stoppet den - og ville ikke mere. Han ble litt forbauset - hadde ikke tidligere hatt noe kluss med sin nye Mazda.

Han steg ut av bilen for å kikke under panseret. Akkurat idet han bøyde hodet ut og så over biltaket, fikk han øye på en lysende gjenstand som kom over åsen (eller rettere noen høye berg ved Målsjøen).

Gjenstanden beveget seg tilsynelatende langsomt nedover langs åsiden, og vitnet understreket at den hele tiden holdt konstant høyde over tretoppene.

På spørsmål om hvor høyt den kunne være svarte vitnet at det var litt vanskelig å si, men at det såvidt han kunne bedømme kun måtte være tale om et fåtall meter.

Ingen lyd var å høre, heller ikke fantes det støy i omgivelsene som kunne ha overdøvet evt. lyd fra fenomenet.

Gjenstanden flatet ut parallelt med terrenget (bakken) og kom i retning mot vitnet.

Idet tingen passerer - ikke langt fra bilen og i en høyde anslått av vitnet til ca. 30 meter - hører han et smell fra bilens motor. For ikke å miste gjenstanden av syne, løper han bort over veien. Lyset viste seg nå å være rektangelformet og med helt skarpe konturer, som et opplyst vindu. Et godt stykke utenfor det lysende rektangelet kunne han tydelig skimte en mørk kontur, av en større oval gjenstand. (Se skisse)

På spørsmål om hvor stort det lysende rektangelet kunne ha vært, sammenlignet han med en konstruksjon på husveggen rett over gaten, og ut fra dette må størrelsen ha vært ca. 1,5 x 2 meter. (Rektangelets lengste sider på horisontalplanet.)

Da jeg bad ham om å forsøke å finne noe kjent å sammenligne lyset med hensyn til farge etc. sa han at det minnet ham om et vindu opplyst av parafinlampe, slik man kunne se det før i tiden.

fra bakerste del av den mørke gjenstanden strakk det seg en ganske lang hale som så ut som en stang, eller rettere et "skaft" av lys - altså med meget skarpt avgrensede konturer.

Gjenstanden forsvant lydløst i tåken og vitnet sier at han kunne merke svovellukt.

Da han åpnet bilpanseret og kikket på motoren oppdaget han at to av tennpluggene hadde sprukket. Han hadde store vansker med motoren hele veien inn til byen. Der lot han et verksted se på bilen, men de kunne ikke gi noen forklaring på grunnen til at de to pluggene hadde sprukket. Samme verksted hadde satt inn nye pluggene 14 dager tidligere.

Undertegnede fikk utlevert pluggene hos vitnet, hvor etter de ble sendt til NUFUC Østlandet, Lilløstrøm v/E.Fjeldberg, for videre undersøkelse.

Stenødegård snakket lenge med Langeland, både i forbindelse med intervjuet og ved et par senere anledninger hvor noen detaljer ble ytterligere utdypet.

Han svarte hele tiden rolig og ettertenksomt på alle spørsmål, uten antydning til å ville utbrodere eller dramatisere beretningen på noe punkt.

Summen av mine inntrykk er ganske enkelt at jeg stod overfor en ganske vanlig mann, som gjorde sitt beste for å gjegi en for ham reell opplevelse og som han ikke kunne finne en rimelig forklaring på. Han var tydelig forbauset over iakttakelsen og virket interessert i å få en mulig forklaring.

Langeland har ikke interessert seg synderlig for UFO-spørsmål og han trakk aldri noen konklusjon mht. hva objektet kunne ha vært. Likevel var han ikke til å rokke på ett spesielt punkt: Det var en konstruert og styrt flygende gjenstand han hadde observert. Jeg spurte ham ut meget grundig, men han fremholdt at gjenstanden trådte tilstrekkelig tydelig frem til at han på den forholdsvis korte avstanden kunne si dette med meget stor sikkerhet.

Såvidt vites var der ingen vitner til Langelands nærobservasjon, men omstendigheten med tennpluggene synes å fortjene oppmerksomhet.

K. Stenødegård.

*

Kommentar:

I skrivende stund, foreligger det ingen analyse av prøver på tennpluggene.

Det er rimelig å annta at en slik analyse neppe ville fortelle oss noe om hva som var årsak til bruddet.

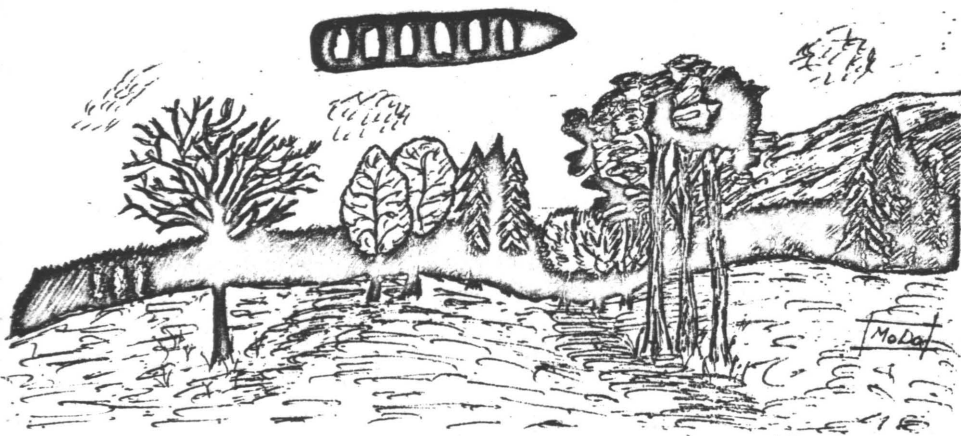
Men hvis det mot formodning ikke forholder seg slik, vil vi komme tilbake til saken i et senere nummer av Rapportnytt.

FWK.

Sverige

SIGARFORMET OBJEKT!.. PASSERTE MED TO ÅRS MELLOMROM!

Tirsdag den 2. mars for ett år siden, kunne Sten Olof Andersson i Odensåker, 17 km. syd for Marestad, for andre gang i sitt liv iaktta et stort lydlost sigarformet objekt med seks lysende vinduer. S.O.Andersson, en rolig stedig gårdbruker, fortelle våre utsendte medarbeidere følgende:

"Jeg var ute og så til en kvige. Da jeg returnerte fra fjøset, fikk jeg se ett 70 meter stort objekt med seks lysende vinduer med moderat fart bevege seg vestover. Det gikk i tretopps høyde, Etter en stund ble det skjult av et hus. Jeg sprang ca. 10 meter tilbake samtidig som jeg så på klokken som viste 19.27.

Da jeg igjen så farkosten, målte jeg den med utstrakt arm og den dekket tre fingerknoker i bredden.

Farkosten hadde ingen som helst likhet med et fly, og der var ingen lyd å høre. Jeg så ingen vinger, propeller, eller kabin.

Ikke førte den noe posisjonslys og avgav ingen avgasser eller lignende. På formen lignet den en sigar - avkuttet bak og spiss i fartsretningen.

De seks vinduene var smale og ovale oventil og lyste med en avskjermet belysning. Det var stjerneklart med utmerket sikt og farkosten passerte fremfor TV-masten ved Skøvde.

Hva som forundret meg mest, var at jeg ikke hørte noen lyd fra den. Det fantes to vanlige fly i luftrommet samtidig. Lavt i nordøst så jeg et rutefly, og i øst et annet som jeg ikke kunne identifisere.

Da objektet nærmet seg horisonten i vest, mot Billingen, senket det seg ned bak et skogsparti og forsvant så ut av syne. Selve overflyvningen hadde da vart i ca. 4-5 minutter. Jeg stod en stund og ventet, men noe mere var ikke å bemerke."

Den 11. mars 1975, så Sten Olof Andersson, et nesten identisk objekt på samme kurs. Da var han sammen med Bo Eliasson, og Gunnar Larsson fra Skøvde. Den gangen forsøkte vi å jakte på det, forteller Sten Olof. Bo, kjørte mot Skøvde, men objektet tok en annen vei.

Min sønn, Gunnar og jeg tok bilen og jaktet i vei mot Timmersdalen, der det forsvant. Vi kom frem til festplassen ved Sjøhaga ungdomshus ved Lången, men så intet. Da jeg begynte å rygge og snu for å kjøre hjem, så de andre hvordan fartøyet steg opp fra et sted på den andre siden av åsen mot Berg. Den hadde kanskje landet der? Siden fortsatte den over sjøen bortved Gøtenhålet.

Det er vanskelig å si hva jeg har sett ved disse to observasjonene. Jeg tror ikke på flygende tallerkner og utenomjordiske vesener. I stedet tror jeg, eller lurar på om det var overflyvninger av en ny type spionfarkoster fra USA, eller Sovjet. Ved begge disse hendelser pågikk det militære øvelser i området."

Observatøren anslår fartøyet's størrelse til ca. 70 meter, og med utstrakt arm - dekkende tre knoker. En armlengde er 68 cm. og tre knoker 6 cm. Avstanden til fartøyet beregnes av vitnet til ca. 4000 meter, hvilket ikke på noe sett er urimelig på bakgrunn av de mere presise detaljene i beretningen. Den minste avstand man kan tenke seg på grunn av fartøyet's forsvinning bak skogsbrynet, er 1500 meter. I følge avstanden, 4000 meter, får fartøyet en lengde av 350 meter. Tre tusen meter gir en størrelse av 264 meter, -2000 meter gir 176 meter, og 1000 meter gir størrelsen 88 meter. Om vitnets egen beregning på 70 meter skulle være riktig, må fartøyet kun ha vært 740 meter borte, hvilket ikke stemmer med den beskrevne kursen.

Vinduene dekket ca. 40 % av flykroppens lengde, hvilket medfører at hvert vindu må ha hatt en bredde av 23 meter. Avstanden 3000 meter, gir da en vindusbredde på 17,6 meter, - 2000 m, gir 11,7 meter og 1000 meter gir vindusbredde på 5,9 meter. Hvis vitnets beregning også tas med i utregningen, får vi en vindusbredde på 4,3 meter.

Da vi en time etter observasjonen ankom til stedet, kunne vi konstatere at det pågikk militære øvelser fra F6 i Karlsborg, og ved Kråks skytefelt. Disse øvelser var S.O.Andersson, helt fortrolig med, og han viste oss også to lysbomber ved 21.-tiden.

Har UFO'er interesse for militære øvelser ?

Iblandt virker det faktisk slik. Det finnes en rekke veldokumenterte rapporter fra hele verden som tyder på dette. Her skal kort refereres en hendelse fra Värmland.:

Under en militær manøver den 18. november 1974, ved Deje, kom et 50 meter langt UFO inn på en høyde av under 200 meter og sirklet over de 150 soldatene. Fartøyet hadde ingen vinduer eller andre åpninger. Man kunne tydelig høre et svakt drønn som fra en maskin innenfra flykroppen. En major fra Gøteborgstrakten, som var tilstede ved hendelsen, hevder personlig å kjenne til tre hendelser, der mennesker har blitt tatt ombord i lignende fartøyer.

Intervju og bearbeidelse: UFO - Mariestad. UFO-Information 3/76. overs.: Kj. Thomsen.

UNDERLIGE LYS I FORMASJON.

Torsdag den 10. juni i fjor var to personer i Bergerforsen ute for å inspisere noen brygger ved Indalselven. De fikk da øye på noen objekter som kom ut av skyene. Ifølge vitnene var det god sikt, sydlig vind og et skydekke i ca. 3000 meters høyde, vindstyrken var i denne høyde sydlig ca. 15 knop. Opplysningene er hentet fra vakthavende meteorolog på Midlanda flyplass.

Vitnene til observasjonen var flysjefen for Hårjedalens fjellfly, K.G.Backlund og hans kammerat, elektrikerer Peretti Nieminen, Begge fra Bergerforsen. Observasjonen fant sted mellom kl. 08.30 og 09.00 om kvelden. Obs.tid: ca. 2-3 minutter. Vi skal her gjengi vitnenes beretning, og slik skriver Backlund:

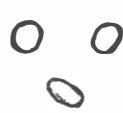
"Jeg og Peretti Nieminen var ute for å inspisere noen brygger ved parken i Bergerforsen. Vi stod sammen med en 7 års pike og snakket sammen om disse bryggene. Mens vi står der sier plutselig Nieminen at det er et fly på innflyvning til Midlanda flyplass. (rett utenfor Sundsvall) Jeg så da opp og fikk se tre lysende punkter lik som komme ned fra skyene. Ved første øyekast tok jeg dem også for å være fly som kom inn for landing med lysene tent, men forkastet straks denne teori da objektene var kommet klar av skydekket.

De begynte da å spre seg i en tringelformasjon samtidig som lysstyrken tiltok i intensitet. De beveget seg først fremover, og stoppet så opp, beveget seg så på stedet. Innbyrdes holdt de hele tiden samme formasjon. Deretter forsvant de rett opp i skyene. (Se rapportnr. 041075/I i RAPPORTNYTT nr. 1/76)

Vi ble litt betenkt over det vi hadde sett og over hva det kunne ha vært. Men plutselig fikk vi atter se objektene komme ut av skyene, men nå var lysene svakere. De beveget seg omtrent som før, men med den forskjell at det første objektet reiste seg på høykant, og i det skarpe lyset så jeg tydelig et elipseformet objekt.

Jeg skyndte meg til en telefonkiosk i nærheten og ringte vakthavende meteorolog på Midlanda og gjorde oppmerksom på objektene, skyndte meg ut igjen, men fikk da se at objektene forsvant opp i skyene igjen.

Objektene vendte ikke tilbake. På flyplassen hadde man ikke sett noe uvanlig. Ingen fly var for inngående til Midlanda ved det aktuelle tidspunkt.

-
1.
 2. De spredte seg i en triangelformasjon.
 3. Spredningen var her størst, den første reiste seg på høykant.

Da vi først fikk se objektene.

Kompletterende opplysninger:

Objektene ble oppdaget i nordlig retning i ca 75° høyde, de forsvant i samme retning.

Deres lysstyrke var, når den var på det sterkeste, å sammenligne med solens. Under hele observasjonen kunne det ikke høres lyd fra objektene. Størrelsen anslås til noe mindre enn månens.

Med den oppgitte høydevinkelen bør avstanden til objektene ha vært omtrent 3000 meter, kanskje noe mere.

Kommentarer:

En av vitnene i denne rapport anses for virkelig kvalifisert.

Å arbeide som trafikkflyver fordrer god iakttagelsesevne og hurtig å kunne bedømme et objekts art, posisjon og bevegelse.

At Backlund har tatt feil på noe fly, er vel helt utelukket. Likeså at himmelen var helt overskyet indikerer at vi kan se bort fra astronomiske fenomener.

Pertti Nieminen, skriver i sitt spørreskjema at piken kom med et utrop: "Vær forsiktig, er det Alfa som kommer!". (Hun følger øyensynlig med i en TV-serie om Månebasen Alfa.) GICOFF's anm.)

Videre sier Nieminen at han er meget religiøs.

At det hele er oppdiktet kan vi vel med god grunn se helt bort fra.

Vitnene har sett noe uvanlig, men hva det er - er svært å si noe om.

Vi - GICOFF, kan ikke finne noen direkte naturlig forklaring til fenomenet. Vi anser det derfor som et UFO-fenomen.

GICOFF Information 4/76/Ingemar Hedenvik/ Egon Nielsen.

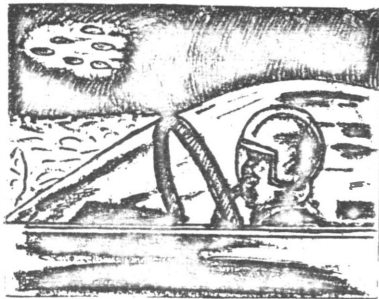
HVA SÅ PILOTEN ?

Plutselig så jeg en formasjon av flygende tallerkner passere like foran meg.

Slik forklarer en svensk premiérløyntnant i flyvåpenet det... Fenomenet observerte han under en flyvning i 12000 meters høyde i august 1976.

Ifølge opplysningene så flyveren (som ønsker å være anonym) 5 eller 6 objekter. De var triangelformete. Først trodde jeg det var Draken-fly, men omgående innså jeg at det måtte være noe annet. De var sølvaktige, og på en måte selvlysende. Jeg så dem på 2000 meters avstand. De passerte mitt synsfelt i kanskje det dobbelte av lydens hastighet.

Premiérloeyntnanten rapporterte saken til UFO-senteret i Håggvik utenfor Stockholm, hvor man ofte får rapporter inn fra mennesker som har sett mystiske ting. Ofte kan man dog forklare fenomenene, men en gang imellom finnes det ingen naturlige forklaringer. Og denne hører så avgjort til siste kategori.....

Aftonbladet, Stockholm, 18. nov. 1976/UFO-Aspekt 1/77./FWK.

ENDA EN TEORI! - Menneskene et uinteressant Zoo-vesen
 som voktes fra rommet!
 =====

Liv kan ha vært "plantet" på jorden av en sivilisasjon fra det ytre rom, og superintelligente vesener muligens unnviker kontakt med oss fordi vi i deres øyne er "Zoologiske eksemplarer".

Denne fantastiske teori ble lansert i en artikkel, skrevet av tre prominente vitenskapsmenn for "ICARUS", et vitenskapelig tidsskrift for astronomi.

-Mange mennesker tror at utenomjordiske vesner søker kontakt med oss jordboere, men jeg er ikke enig i det-, sier John A. Ball, astronom ved Harvard universitetet i USA. -Jeg tror istedet at de med hensikt unnviker oss og at de har plassert oss her på jorden for å ha oss under oppsikt i et slags Zoo-.
 -Jeg tror at disse vesner har plassert oss i et slags naturreservat på samme måte som vi har opprettet nasjonalparker, fredete områder for dyr og Zoo-områder hvor vi lar andre vesner leve sitt eget liv-.

Dr. Ball, fortalte til THE ENQUIRER, at han tror at de utenomjordiske sivilisasjonene er så avanserte at de ville ha kontaktet oss for lenge siden, hvis dette hadde vært deres formål.

-Jeg tror at årsaken til at vi ikke har funnet dem, er at de ikke vil at vi skal finne dem, og jeg tror også at de har en så avansert teknikk at de kan gardere seg mot at vi ikke finner dem - sier han. Astronomen medgir at hans "Zoo-teori" ikke er spesielt hyggelig, men vitenskapen er full av eksempler på uhyggelige teorier som senere har vist seg å være riktige.

Teorien at liv med hensikt er plantet på jorden, ble lansert i en artikkel skrevet av Dr. H.C. Crick, fra Cambridge universitetet i England.

Dr. Orgel, berettet for THE ENQUIRER, at vitenskapen i årtier har antatt at livet kanskje var kommet til jorden fra det ytre rom, formodentlig som levende organismer innbakt i en meteor.

De seneste forskninger har imidlertid vist at organismer ikke har kunnet overleve en slik reise, sa han. -Vi er derfor inne på tanken at organismer med hensikt ble sendt til jorden av intelligente vesner fra et annet solsystem.

Innenfor en overskuelig fremtid, kan vi mennesker - om vi så ønsker, sende mikroorganismer til andre planeter, og dermed selv innplante kommende liv. Det er derfor ikke utelukket at vår egen planet har fått slike organismer innplantet.

overs. og bearb. J.O.Sundberg/UFO-Information 5/74.

F.W.K.

Kilde: National Enquirer.

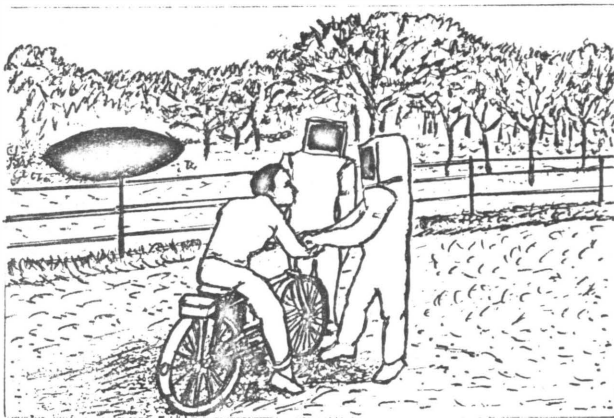
Frankrike

B L E T V A N G S F O R E T A V U - J O R D I S K E V E S E N E R .

Omkring kl. 05.35 om morgenen torsdag den 28. februar 1974, kjørte vitnet (hvis navn vi ikke har tillatelse til å oppgi) som vanlig på jobben på sin moped. Han er et ganske vanlig menneske, 59 år, men tidlig eldet av hårdt arbeid som smed i Hirson. Han er innesluttet og ikke særlig medelsom. Han kommer fra et arbeidermiljø og har alle de trekk og mentalitet, som er helt spesiell for små landsbyer.

Før denne opplevelsen hadde han ingen tiltro til "alt dette sludder om flygende tallerkner" og kjente intet som helst til UFO-fenomenet. Hans familie er heller ikke interessert i UFO-saken, og et bevis på dette er, at etter han hadde vært ute for dette usedvanlige "eventyr", gjorde hans kone og to sønner seg ikke engang den uleilighet å gå bort til stedet for å se sporene på marken.

Til tross for en slik total likegyldighet, er hele familien ikke desto mindre blitt merket av denne uønskete begivenhet, og fremfor alt frykter de en gjentakelse av den. Øyenvitnet selv har fått et sjokk av sin merkelige opplevelse. Dagen, den fant sted, rapporterte han det ikke engang til de offentlige myndigheter. Da han kom på jobben, la hans kolleger merke til hans underlige og unormale oppførsel, og da de spurte ham ut, fortalte han - troskyldig som han var - hele historien. Resultatet av dette ble dessverre meget uheldig for ham, han ble ertet, latterliggjort og skyteskive for den verste spott. Derfor falt han hen i en meget nedtrykt sinnstilstand.

På grunn av dette ble det ikke lett for oss å undersøke saken, spesielt i begynnelsen, da han kategorisk nektet å svare på spørsmål fra våre etterforskere og så å si flyktet fra dem. Det var først etter en del brev frem og tilbake, og etter at vi hadde fått en avtale med hans kone og sønn, at det ble mulig å få et møte med ham.

I den anledning slo det oss at han var meget forvirret og desorientert, ikke bare av opplevelsen han hadde hatt, men i særdeleshet over de almindelige reaksjoner som hans åpenhjertighet ble mottatt med. Vi vil understreke at han har svært lite talent for observasjonsbetraktelse, hvilket forklarer knappheten på detaljer som han har merket seg under sitt underlige møte.

Klokken er 05.30 om morgenen. Vitnet er tatt hjemmefra og kjører på veien, som fører til Origny-en-Thierache. Han har nettopp passert de siste husene i landsbyen Les Routières og befinner seg i svingen like før broen over elven Thon (bielv til Oise).

Plutselig, akkurat da han er kommet over broen, blir han med ett stoppet og befinner seg ansikt til ansikt med to "kosmonauter" (hans eget uttrykk!). Han er lamslått, ute av stand til å fatte hva som er hendt ham og han undrer seg over hvordan han har klart å stoppe, for han visste - påstår han - at han hverken hadde satt farten ned eller tråkket på bremsen. Det, han frem for alt finner mest merkelig i dette plutselige møte med de to vesner er, at han ikke hadde sett noe før de plutselig stod der!

Så fikk han øye på en stor, sirkelformet gjenstand ca. 35 meter til venstre for ham på marken nedenfor (en meter lavere enn veiens nivå). Med det samme tenkte han at det måtte være "deres maskin". Han la ikke merke til noe annet, intet lys, glimt eller lyd, absolutt ingenting, unntatt den mørke sirkelformete gjenstanden. Vitnet presiserer, at natten var mørk, meget mørk. Vi spurte ham om dette mørke var unormalt, men han kunne ikke svare oss på det. Det er mulig at mørket er årsak til at han har gitt oss så få detaljer.

Der var han altså, på veien over marken, og han hadde satt en fot ned på veien for å holde balansen. Umiddelbart til venstre var grunden, som førte inn til marken, men han kunne ikke se om den var åpen eller lukket. Imens stod de to ufonauter like ved siden av ham, én på hver side, de grep rundt håndtaket på mopeden og så ut til å stirre på ham. - Og han var meget redd.

Han anslo fartøyets høyde til ca. 1.80 til 2 meter og sa at det var like så stort som to biler. Mørk, fullstendig sirkelrund og lydløs. Det hadde ingen støtteben og syntes å stå direkte på jorden, ingen antenner eller fremspring, ingen ventiler eller belysning - såvidt han kunne se.

De to 'kosmonautene' foran ham begynte nå å gestikulere, meget uttrykksfullt, og antydte at han skulle spise noe. Men han var grepet av panikk. De to vesner så nå ut til å veksle blikk, for de to hjelmene dreiet seg mot hinannen og kanskje kommuniserte de på en eller annen måte, for den til venstre gav et tegn til den annen, og vitnet så at sistnevnte førte hånden bak ryggen og rotet rundt i noe (en lomme - en pose?) som han ikke kunne se. Så fremviste vesnet et stykke av en eller annen masse, omtrent en kubikksentimeter i størrelse. Han holdt den med høyre hånds fingerspisser og gjorde ennå en gang tegn til ham med venstre hånd og antydte tilsynelatende, at han skulle spise denne masse, som han tilbød.

Fullstendig skrekkslagen tok vårt vitne imot massen - "dette stykke sjokolade", for å bruke hans egne ord - løftet det opp til munnen og spiste det! Det var en substans med en brun sjokoladefarve, uten noen påviselig smak, og konsistensen var noe bløtere enn sjokolade. Han la vekt på, at de to vesner ventet tålmodig til han hadde spist substansen, hvorpå de fjernet seg fra mopeden og lot ham kjøre videre. Det gjorde han også så hurtig mopeden tillot, Skrekkslagen, uten å vente på hva som videre kunne skje.

Vår stakkars smed, var ikke i stand til å fortelle oss om hans motor gikk i stå eller ikke under dette usedvanlige møte. Han kan heller ikke huske om han brukte pedalene for å starte opp. Han sier, at han ikke la merke til noen feil ved motoren eller forlyktene. Han var så redd, at ikke så seg tilbake for å se hva de to vesner foretok seg, og derfor har vi ingen detaljer om hva som siden skjedde.

Vår undersøkelse ble gjort to måneder etter episoden, så der kan ha forsvunnet visse detaljer fra vitnets hukommelse i løpet av denne periode. Han registrerte ingen unormal virkning på sin organisme som resultat av dette utrolige måltid - ingen hodepine, magesmerte eller diaré. Hvis man skal tro hans nærmeste, endret hans mentale og følelsesmessige tilstand seg ikke synderlig, men likevel hadde hans opplevelse satt sine dype spor. Det er bemerkelsesverdig, at han nå er blitt mindre meddelsom enn før, han snakker mindre og mindre.

Da han flyktet fra stedet for sitt møte og fortsatte langs veien til Hirson, var hans eneste tanke: "Jeg er glad for at det er overstått!". På fabrikken hadde han en vanskelig dag og var ute av stand til å arbeide normalt. Han oppsøkte ikke legen etter sitt tvilsomme måltid, så der er ingen medisinsk undersøkelse, som kan sette oss i stand til å finne ut hva de ukjente vesner gav ham.

Da vi foretok våre undersøkelser, var sporene på marken borte. Vitnet og hans familie gikk ikke engang bort for å se på dem. Det var naboer og kolleger som - uten å tro særlig på historien, av ren nysgjerrighet gikk hen til stedet på marken, hvor den sirkelformete gjenstand hadde stått i en avstand av 35 meter fra veien. De fant merkene og bekreftet at de var der. De av dem, som vi snakket med, var ærlige, pålitelige folk som sa, at merkene var nøyaktig der, hvor vitnet hadde sagt at objektet stod "nær ved det fjerde epletre fra veien". De fortalte at der var et sirkelformet område, hvor gresset var presset ned og lå flatt. Da sporene nå var borte, ble det ikke tatt prøver til analyse.

Vi fikk opplyst, at vesnene var ca. 1,70 meter høye og var kleddt i en mørk dragt som gikk i ett, som astronautenes. De bar en slags firkantet hjelm på hodet, med en åpning eller visir foran ansiktet. Men vitnet kunne ikke se noe i denne åpning, bortsett fra et mørkt sløret sted som kunne indikere at deres ansikter var maskert. Der var ikke noe spesielt ved deres bevegelser, de var helt normale, og deres drakter var helt matte og uten lommer el.l. En eneste detalj slo ham likevel. Vesnene hadde femfingrete hansker, som rakk meget høyt opp på armene - for å bruke hans eget uttrykk: "som de hansker som brukes ved kunstig inseminering av kveg". Han sa at disse hansker ikke var en sammenhengende del av drakten, men så ut til å slutte ved skuldrene.

Så langt vi vet, er det ikke andre vitner til denne UFO-landing, men i tiden like før og etter ble det observert en del lysende røde kuler over landsbyen. Den 5. mars, altså knapt en uke senere, ble en gul-orange sigarformet gjenstand sett av en professor og hans kone, som kom kjørende i sin bil.

Etter våre grundige undersøkelser av øyenvitnet og hans bakgrunn, kommer vi til den konklusjon, at han forteller sannheten. Det synes klart at denne mannen ikke er i stand til å dikte opp en slik historie selv. Og når vi tar hans depressive tilstand i betraktning, vil en spøk fra hans side simpelthen være umulig.

Flying Saucers Review, April 1976/UFO-Aspekt 1/77/FWK.

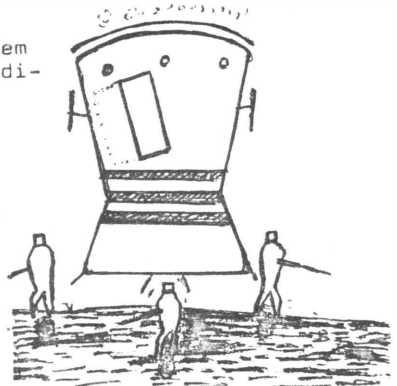

ROBOTLIGNENDE UFO - PILOTER I FRANKRIKE.

I St-Jean-en Royans, kjørte Jean Dolecki i sin Camionette (en varevogn) den 9. januar 1976 på en stikkvei som forbinner hovedveien Grenoble-Valence med Pont-en-Royans. Det var noen få minutter over syv om kvelden. Dolecki kjenner denne veien godt. Den er populær for maleriske kjoreturer i omegnen av Royans og Vercors. Ikke langt borte ligger den lille landsbyen Echevis, hvor Dolecki bor sammen med sin kone, som er kunstner, og deres datter. Han er av polsk avstamning, 55 år, og har en godt innarbeidet forretning som utfører reparasjon av sentralvarmeinstallasjoner.

Denne fredagskvelden skyndte han seg hjem etter en anstrengende uke. Kvelden var disig og mørk. Plutselig så han en meget strålende kule høyt oppe på himmelen. I begynnelsen betraktet han den rent likegyldig, men så tapte kulen høyde, den dalte hurtig og syntes å komme ned mot ham. Dolecki saknet farten og stirret på dette underlige synet. Der gikk ingen detaljer tapt for ham, for denne tidligere sjemann fra Østersjøen har beholdt sin skarpe observasjonsevne.

"Det var en stor kule, som skinte som om den var dekket med sølpapir", forklarte han. "Jeg var sikker på at den ville ramme varevognen eller crashe på veien. Jeg bremsset og svingte over til høyre, facinert av lyset. Jeg slo av tenningen, men lot lysene stå på og gikk ut av bilen." Det, Dolecki nå så midt på marken til høyre for veien, gjorde ham forbløffet. "Der stod den strålende kulen, omtrent hundre meter borte, men nå var det nye lys på den som opplyste den klart."

Den var svær, minst 12-14 meter i diameter... Den øverste delen var større enn den nederste. Jeg tror ikke fartøyet hvilte direkte på marken, for bunnen utsendte et underlig lys som ikke spredte seg. På hver side av toppen kunne jeg se noe i retning av spiraler som vibrerte. Dessuten syntes toppen av fartøyet også å vibrere. Jeg vedgår at jeg var redd. Jeg trakk meg noen meter tilbake, men turde ikke gå inn i bilen. På den øverste delen ble nå en dør åpnet, som jeg anslår til å være to meter høy.

Jeg følte meg mere og mere urolig. Plutselig viste det seg tre skikkelser i døråpningen. - Tre skikkelser som syntes å være kledd i dykkerdrakter av aluminium. Jeg kan forsikre dere at det ikke var mennesker. Det var nærmere kjemperoboter, like så høy som døren, med automatiske bevegelser - stive og ubøyelige. De steg meget hurtig ned fra fartøyet. Jeg la da merke til at de hadde små ben, og som armer hadde de en slags teleskopisk stang som fikk meg til å tenke på en fiskestang.

Hva hodene angår, er det vanskelig å beskrive hva de lignet... noe udefinerbart, firkantet i fasongen, det er sogar det hele jeg kan si om dem. - De tre vesene beveget seg bort fra fartøyet. Ikke så langt, bare noen få meter. De gikk liksom mekanisk leketøy, sammen, mens de vippte sine stangarmer - hvis vi kan kalle dem for det - opp og ned. Jeg stod - uten å røre meg - kunne knapt puste. Jeg tenkte bare på at bilens frontlys, som jeg ikke hadde slukket, sikkert ville tiltrekke deres oppmerksomhet. Men nei, - de synes ikke engang å legge merke til meg.

Etter omtrent ti minutter gikk robottene så ombord i sitt fartøy. Døren lukket seg bak dem, og lysene gikk ut, unntagen på toppen av kulen, hvor det samme blendende lys stod på. Jeg steg inn i bilen, hvor jeg gjorde korsets tegn. Jeg skjalv så mye at jeg ikke kunne starte. Det var bare én ting jeg lengtet etter, å det var å komme meg hjem. Litt senere, da jeg var kommet et stykke på vei, tenkte jeg på, at jeg, som aldri hadde åpnet en bok om science fiction, som avskyr slike filmer, og som aldri har vært interessert i flygende tallerkner, eller oversanselige ting, at nettopp jeg hadde hatt en opplevelse, som jeg gjerne skulle ha unnvært, og som jeg ikke ville ønske min verste fiende".

Da han kom hjem, satt Jean Dolecki seg til bords, hvor hans kone og datter var begynt å spise uten å vente på ham. Av hans oppførsel kunne de begge se at der var skjedd noe. Han fortalte dem det hele, og til tross for deres skepsis grep han telefonen så snart de hadde spist, for å underrette politiet i Saint-Jean-en-Royans om sin opplevelse. Politisjefen var langt mindre vantro enn fru og frken Dolecki. Han spøker ikke lenger med UFO'er etter den dagen i 1974, da to av hans menn var vitner til at et mystisk fartøy passerte over Saint-Nazaire-en-Royans. Dessuten hadde han kjent Jean Dolecki i lang tid.

Politisjefen i Saint-Jean-en Royans, alarmerte øyeblikkelig styrken i Pont-en-Royans, i hvis distrikt Dolecki så UFO'et lande og de tre besetningsmedlemmer gå fra borde. Det ble satt en undersøkelse i gang. Det viste seg, at det ikke langt fra den marken hvor fartøyet landet, ligger en gård, hvor herr. og fru Alphonse Carrus bor. Om kvelden den 9. januar så de på fjernsyn, og bildet forsvant plutselig fra skjermen flere ganger i trekk. Det var kanskje et tilfelle, men det skjedde samtidig med Doleckis observasjon.

Men på en annen gård, ved den samme mark, men lenger borte, kan familien som også så fjernsyn, ikke huske at noe usedvanlig inntraff.

I Royans-Vercors distriktet, har det i den senere tid vært så mange observasjoner at man ikke har tall på dem. Den 5. januar kom en slags kjempe ut av et mystisk fartøy som stod på fem ben. Han hadde langt blondt hår og var kledd i en drakt som gikk i ett, og som glitret, som om den reflekterte lys. Han skremte en gutt på 10 år, Jean-Claude Silvente.

To ganger gikk kjempen mot gutten, som tok benene på nakken og sprang bort så hurtig han kunne. Jean-Claude, var ikke den eneste som så fartøyet, som kom tilbake neste dag og landet på det samme stedet. Denne gangen var gutten sammen med sin mor, sin 17årige søster og dennes venn. De så alle en kule, som lignet "en stor, rød forlykt", dale ned fra himmelen. Da det så ut til at kulen ville lande rett på dem, flyktet de forskrekkete øyenvitner og fortalte straks sin historie til politiet i Domaine.

Skylook nr. 102, mai 1976/UFO-Aspekt 1/77/FWK.

Redaksjonelt, fra side 3.

Etter og ha gremmet seg gjennom 44 sider, kommer et nytt sjokk på sidene 45-47, hvor Norsk UFO Informasjons ex-formann, Arne Børcke, har en etterskrift om UFO-bevegelsen i Norge. Først trodde jeg det var en trykkfeil, for UFO'ene beveger seg da vitteleg i Norge, men jeg kom da frem til at det var ufologenes virksomhet i Norge, det skulle fortelles om..... Og HVILKEN fortelling!

A.B. forteller at NUFØI høsten 1975, "valgte en lav profil i det kupert UFO-terreng, ved å islegge den utadrettete og tidkrevende informasjonsvirksomheten inntil videre".

Men A.B. har tydeligvis ikke ligget lavt nok i terrenget, siden forlaget oppdaget ham og bad ham skrive om noe han tydelig viser å ha svært lite greie på. Jeg sikter da til det han skriver om NUFØC. Det er direkte usaklig og injurierende!

Han skriver at "I dag domineres den norske UFO-himmel av Norsk UFO Senter - tidligere Trondheims UFO-forening - som hovedsakelig rekrutterer sine tropper blant de ivrigste "UFO-frelste".

Jeg vet ikke hva A.B. legger i ordet: "UFO-frelste". Hvis han med det sikter til den kategorien av "ufologer" som mener at UFO'ene er bemannet med "Guder fra himmelrommet" eller at ufonautene er høye lyslokkete intelligenser fra Venus, så er han sent ute.

Der fantes slike grupper i 50 og 60 årene, men de døde ut sammen med George Adamski, og er visstnok ikke gjenoppstått! Men dette har kanskje gått A.B. "hus forbi"?

Han forteller videre at vi utgir bl.a. et medlemshefte: UFO-FORUM.

Noe egentlig tidsskrift finnes altså ikke her på berget.

Derimot kan interesserte ved henvendelse til Skandinavisk UFO-Information, Danmark, bestille abonnement på tidsskriftet: UFO-NYT, som har øremerket en del sider for rapporter og stoff fra Norge.

Til det første er å si at vi utgir TO tidsskrifter, (A.B. har tydeligvis ikke oppdaget Rapportnytt, grunnet sin lave posisjon i terrenget) så vi skulle på en måte være dekket her på berget!

Til det andre kan jeg opplyse ham om, at jeg har hatt fornøyelsen av å levere det norske observasjonsstoffet til UFO-NYT, siden 1972, og at det følgerig er NUFØC som har æren for dette!

Det er beklagelig at slike usannheter kommer på trykk. Det var en dårlig avslutning på en UFO-bok, som sanneligvis ikke er stort mer etterrettelig når det gjelder de omtalte UFO-hendelser!

FWK.

TRUE'S OLJEFELTENE AV FLYGENDE TÅLLERKENER ?

Av Ronald Drucker.

KAN NORGE VENTE ØKT AKTIVITET AV DET ENKELTE YNDER Å KALLE UFO'er? I LØPET AV DE SISTE ÅR ER DET REGISTRERT EN STADIG STIGENDE ATIVITET OG ANTALLET OBSERVASJONER HAR ØKT VOLDSTOMT I FORBINDELSE MED OLJEFELT I DE FORSKJELLIGE LAND SOM PRODUSERER OLJE. DENNE ARTIKKELN FORTELLER OM N O E N AV DE EPISODER SOM ER KJENTE FRA DE SISTE ÅRENE.....

Essientown, Nigeria, den 4. november 1974.

De som bader i Atlanterhavet på Afrikakysten, kan risikere å bli feid til havs av de kraftige bølgene. Dette er noe de innfødte er klar over, og de reagerer nesten ikke når et lik blir skyllet i land. Men denne gangen var det anderledes.

Det bløte, oppløste liket av oljearbeideren Abraham Awone, ble skyllet opp på stranden som et stykke drivved. Det ille tilredte liket var fullt av tydelige brannsåre som gikk i striper over kroppen. En afrikansk heksedoktor fastslo kategorisk at "disse brannsårene stammer ikke fra noe jordisk fenomen". Dødsårsaken var brannsårene, ikke drukning. Det hadde skjedd like etter en UFO-observasjon. En innflytelsesrik nyhetsreporter antydte at han var blitt "myrdet av fiendtligsinnede fra verdensrommet".

UFO'er har vist seg i varierende antall og med adskillig nærgående rundt oljesentrene på jorden. Bare noen timer før Awones død hadde flere hundre mennesker observert UFO'er over de rikeste oljekildene i Nigeria. Og en av disse, en traust 31 år gammel nigerianer, utdannet i USA, ble faktisk truet av et UFO. Simeon Ambibolay overlevde og kan snakke om hendelsen...

KL. 11.40 OM KVELDEN DEN 3. NOVEMBER 1974.

Ambibolay hadde arbeidet sent i den sydøstre delen av Essientown-feltet, og var gjennomvåt av svette. Han låste stålskuret hvor det ble oppbevart boreprøver og satte kursen hjemover.

På veien mot landoveren merket han hvor utkjørt han var etter åtte timers hardt arbeid. Mens han gikk der helt alene under den tropiske himmelen, var han til å begynne med uvitende om sitt sel-skap.

Han åpnet bildøren og satte seg inn. Over ham, i det måneløse mørket, gled tre lysende lydløse objekter. To av objektene holdt seg i bakgrunnen mens det tredje brøt ut av formasjonen. Det kom til syne som et tåket, lysende objekt på størrelse med et transportfly, bare tredivde meter over bakken.

Ambibolay frøs fast.

UFO'et var helt rundt, med regelmessige spalter som indikerte vinduer. Han satt stiv i bilen og gjorde sine iakttagelser mens han kjempet med frykten som presset seg frem.

Plutselig stanset UFO'et rett over ham. Han følte at dette store truende objektet eller dets pilot var klar over at han var der. Han følte at noe så på ham. Selv om tropenatten var kvelende varm, merket Ambibolay at han skalv. Han ønsket bare å komme unna så fort han kunne. Men frykten og nysgjerrigheten holdt ham igjen.

Han stirret opp mot den truende tingen. Plutselig la han merke til en bevegelse i det ene "vinduet". Han myste mot "vinduet", men kunne ikke se annet enn en utydelig skygge. Men han så at to glassaktige øyne stirret tilbake over den umiskjennelige formen av en munn. Mens han kjempet mot panikken løftet han automatisk den ene armen og vinket.

Han er sikker - hundre prosent sikker - på at vesenet inne i romskipet løftet sin egen arm og vinket tilbake. Plutselig skjøt romskipet igang og slingret sideveis mens det dalte nedover før det tilslutt gled vekk fra ham.

Nå brøt panikken løs for fullt. Han kastet seg over tenningen på bilen og skalv så kraftig at han hadde vanskeligheter med å få startet. Mens UFO'et fulgte den skitne, støvete landeveien på sin flukt, tråkket Ambibolay gassen i bunnen. Landroveren stønnet i protest, fikk opp farten, ristet og skaket på den dårlige veien. Ambibolay gav blaffen. Han var fast bestemt på ikke å slippe UFO'et av syne.

MED EN FART

på over 110 km. i timen så han ikke grøften som gikk tvers over veien. I brøkdelen av et sekund raste landroveren inn i det mørke ukjente, traff siden av grøftekanten og stanset i en føyke av støv og jord. Bilen stanset, men det gjorde ikke Ambibolay. Han oppfattet at han lettet ut av setet og hørte lyden av singlende glass rundt seg. Romskipet han forfulgte var absolutt ingen innbilding.

Klokken 11.44 ble tre tallerkenlignende objekter observert av en gruppe sikkerhetsvakter ved porten til oljefeltet. Over Essientown, bare 800 meter fra oljefeltet, ble det observert så mange som tolv UFO'er. Klokken 11.50 ble disse sett av kaptein Richard R. Nidel på Pan American 186, som da befant seg like utenfor kysten. Senere fortalte Nidel en reporter at "jeg så noe som ikke kunne ha vært der".

Den samme reaksjonen hadde også Simeon Ambibolay. Ni timer senere kom Ambibolay til bevissthet på sykehuset i Essientown. Mogenavisene hadde allerede sine utgaver ute med store overskrifter. Og legene arbeidet med Ambibolays brukne skulder, kraveben, kutt og skrammer. Det var ikke før mange timer senere at han fortalte en overordnet, og senere en reporter, om det han hadde opplevet og sett. Og de fleste mennesker tror hans historie.

HVORFOR DUKKER DISSE UFO'ene

opp i nærheten av strategiske oljefelt? Hvorfor drepte de, som man nesten må tro, en mann som tok seg en svømmetur i havet like ved et oljefelt?

- Jeg aner ikke, innrømmer Ambibolay. Men flere tilfeller peker i én retning som gir grunn til alarmerende slutninger.

VALDEZ, ALASKA.

Frank Morrow, en 47 år gammel pilot hvis jobb var å kontrollere den kjempemessige oljeledningen som løper gjennom Alaskas villmark, var en praktisk type som ikke hadde lett for å la seg bringe ut av fatning. Nettopp den siste man kunne tenke seg som ville ta notis av snakket om UFO'er, eller invasjon fra verdensrommet. Han tilhørte heller ikke de 15 millioner amerikanere som har sett et UFO, og heller ikke de 100 millioner som tror på UFO'er (disse tallene stammer fra en undersøkelse i 1973). Likevel, lørdag den 30. november ble Frank Morrow en "troende".

Dagen startet rutinemessig i havnebyen Valdez, som er den sydlige endestasjonen for den lange rørledningen som går tvers over Alaska. Snøen hopet seg opp i bygatene da Morrow var på vei for å plukke opp den 41 årige Richard Habib. Sammen kjørte de ut mot flyplassen for å legge ut på en rutinemessig inspeksjonstur.

Morrow var bekymret over kaldfronten som bygget seg opp nordfra, og han likte heller ikke det tunge snøværet. Han bestemte seg nesten for å avlyse turen, men han var bekymret over en test-del av rørledningen, som han fryktet hadde fått en lekkasje. Og denne bekymringen fikk overtalt ham til å starte likevel.

Klokken 9.14 om morgenen trakk han stikka på flyet til seg og lettet fra startbanen.

Klokken 9.01 hadde Marilyn Erly i kontrolltårnet på den internasjonale flyplassen i Anchorage, oppdaget noe merkelig på radaren. Hun tilkallte straks sin overordnede, Lames Renard. Begge stirret vantro på det som skjedde på radarskjermen. En lysende flekk danset rundt med umulig manøvre og med en hastighet som ikke kunne oppnås av noe kjent luftfartøy.

Samtidig, over størstedelen av det sydlige Alaska, var det hundrevis av personer som observerte et lysende objekt som gikk i sikker i lav høyde. Politiets sentralbord glødet av oppringninger. Enkelte kunne fortelle at UFO'et forårsaket trøbbel med tenningen på bilene slik at motoren stanset.

En statsansatt skogsarbeider, Edwin S. Riordan, rapporterte at UFO'et var som en "glinsende orange tallerken", med en diameter på omtrent 60 meter, og med "små spalter som minnet om vinduer".

Frank Morrow bragte flyet opp i 500 fot mens han holdt fast i stikka på grunn av turbulens og luftlommer. Han stirret inn i de mørke snøskylene.

"Jeg tenker fortsatt på å snu", sa han til Habib. - Vi kan ikke... Han fikk ikke snakket ferdig.

"Gode Gud!" avbrøt Habib. - "Rett forut! Se!"

DET MORROW SÅ UTLØSTE REAKSJONER SOM INNTRADTE I SAMME ØYEBLIKK SOM DEN FLYGENDE TELLERKENEN FYLTE HIMMELEN FORAN FLYET. HAN KASTET FLYET INN I EN KRAPP SVING OG PASSERTE LIKE FORBI DEN ORANGE SKIVEN. DET RUNDE UFO'ET VOKSTE TIL EN GIGANTISK SKIVE SOM DE FØK FORBI MED BARE NOEN METERS KLARING. DE BLE TRUFFET AV LUFTSTRØMMEN FRA UFO'ET, DET VAR SOM OM FLYET BLE TRUFFET AV EN KJEMPMESSIG KNYTTNEVE. FLYET SKJENTE SIDELENGS, UTE AV KONTROLL MENS DE TO HANG I SIKKERHETSSELENE OG BLE KASTET FRA SIDE TIL SIDE.

"Hva i huleste var det?" - Habibs stemme skalv.

"Jeg aner ikke, men jeg akter å komme meg vekk herfra forbannet fort". Flyet kastet vilt på seg mens Morrow kjempet for å få igjen kontrollen. Han var overbevist om at de ble angrepet av noe. UFO'et hadde snudd i rasende fart og var over dem igjen. Nå kunne Morrow se den helt tydelig. Den gav fra seg et fluoriserende orange skjør, og den tilsynelatende blankpolerte flaten ble brutt av små ventiler.

"Det er romskip eller noe slikt".

"Russerne?".

"Mennesker er ikke i stand til å lage noe som beveger seg så raskt".

"Frank, den prøver å vedre oss!"

UFO'et skjøt mot dem igjen, og Morrow stupte brått ned med flyet - i siste øyeblikk. Femogforti mil unna oppdaget pilotene på to F-4 Phantomjagere fra USA's flyvåpen at radaren, det elektriske utstyret og avfyrringsknappene til våpensystemet hadde kuttet ut. Muligheten for at alle disse systemer skulle kutte ut på likt, ble senere regnet ut til én på 50.000! Pilotene, som var blitt sendt opp for å undersøke UFO-meldingen, fløy seg bort i snøstormen og så ikke snurten av den.

I nitten minutter, kanskje den lengste perioden av kjente tilfeller, kjempet Frank Morrow og UFO'et med å utmanøvrere hverandre i en dødelig "lek" i luften. Flere ganger snudde UFO'et, forsvant opp og ned i rasende hastighet og satte Frank Morris ferdighet på en nervepirrende prøve. Men så plutselig var UFO'et borte. Radarstasjonen i Anchorage noterte at klokken var 9.46 da det forsvant.

Forbløffet, skjeltvende og opphissede av sjokket kom Morrow og Habib seg tilbake og landet normalt på flyplassen i Valdez i tykk snøføyke. Senere deltok Frank Morrow i et "show" på TV og fortalte at han nå "trodde på det utrolige".

Flere andre UFO-observasjoner ble gjort i Alaska samme måned, og samtlig i nærheten av rørledningen.

"Si at jeg er sprø hvis dere vil", uttalte Frank Morrow i et brev til forfatteren av denne artikkelen. "Jeg har vrengt hjernen mens jeg har tenkt på dette UFO'et. De kommer fra verdensrommet, og de prøver seg med aggressive handlinger over oljeresservatene våre som vi trenger for å overleve".

Dette er sterke påstander. Men bevisene for en UFO-trussel er sterke og overbevisende - og gjør det vanskelig å benekte sammenhengen mellom UFO'er og olje. Hver av de store oljeproduiserende nasjoner, USA, araberstatene, Venezuela og Nigeria, har kommet i søkelyset grunnet en foruroligende mengde dokumenterte tilfeller av UFO'er. Og UFO-forskere har sett seg nødt til å helle mer og mer til den oppfatning at inntrengerne fra rommet er ute etter olje, og muligens planlegger et totalutslettende angrep.

Hvorfor ?

-Nyere historie har vist hvor avhengige vi er av oljen -, sier Richard Penision i den amerikanske UFO-organisasjonen - Unknown Phenomena Organization.

"Enhver fiendtlighetsinnsetning fra en annen planet ville først og fremst løte seg frem til vårt svake punkt. Det som imidlertid bekymrer meg, er at vi egentlig ikke vet om de er fiendtlighetsinnsettede. Jeg tror de muligens kan være redd oss. Vi har greidd å forvandle jorden til rot og elendighet, og det kan hende inntrengerne bare ønsker å beskytte seg selv mot våre idiotiske aggressivitets-tendenser."

DEN 39 ÅRIGE ASTRONOMEN

Lewis P. Geer i Washington, mener at UFO'ene teller opp jordens resurskilder for eventuelt å sette inn et preventivt angrep dersom menneskene skulle vise seg å bli en trussel mot verdensrommet. Han er også temmelig overbevist om at myndighetene i USA forsøker å dekke over disse fakta. Geer, har samlet opplysninger om 1016 UFO-observasjoner siden 1968.

"Jeg tror myndighetene vet alt om UFO'ene", sier han. "Og jeg tror også at de vet hvor de kommer fra. Tror dere virkelig at myndighetene kan holde på en så stor hemmelighet? Aldri i verden! Se bare på Watergate, eller Manhattan Project under 2. verdenskrig da vi utviklet atombomben. Disse tilfellene beviser at det ikke nytter å holde på slike ting uten at det lekker ut...."

Under sitt arbeid med UFO-rapporter, har Geer med radioteleskop og spektroskopiske data regnet ut at UFO'ene har base på en planet som sirkler rundt stjernen Proxima Centauri, fjorten tusen trillioner mil fra jorden. Geer anser også at UFO'ene har en fremskutt base på Phobos, en av de to månene som sirkler rundt Mars. Denne teorien støttes av Dr. Carl Sagan ved Cornell universitetet. Teorien går videre ut på at "moderskip" befinner seg i rommet i nærheten av jorden og at de UFO'ene som sees fra jorden egentlig er "livbåter" som settes ut fra de større skipene. Disse små UFO'ene blir drevet med konvensjonelt flytende drivstoff og har rakettmotorer. Videre er de bemannet med fra to til seks menneskelignende vesener - og disse er bevebnet. Dette siste uhyggelige faktum, sier Geer, underbygges av de utallige tilfeller hvor militære fly er blitt skutt ned under jakt på ukjente objekter. Slik som sakene nå ligger an, er det ingen som sier at dette er utenkelig.

ULSAN, KOREA.

Et av de best dokumenterte tilfeller om UFO'er i nyere tid hendte den 13. september 1974, på Ulsan raffineriet i Syd-Korea. Denne episoden ble observert av tusenvis av personer, og forandret hele livet til en vakker koreansk pike, som etter utallige sjekkinger er klassifisert som "troverdig vitne". Og igjen skjedde dette i sammenheng mellom UFO'er og oljeressurser.

Connie Chang, 24, er sekretær i det Koreanske Oljeselskapet KOCO. Hun er en oppvakt pike med hodet på rette sted, har en svakhet for miniskjørt og med et temperament som ikke lar henne miste fatningen så lett. Slik var hun i hvert fall før. I dag går Connie til stadige legebehandlinger, hun har mistet sine venner og til og med hennes egen familie ser mistenksomt på henne... Alt fordi hun holder hardnakket fast på sin historie om at hun ble forfulgt av en hårete, treøyet vesen på to og en halv meter. Et vesen fra verdensrommet.

At UFO'er blir observert er ingen skjeldenhet i Koreas historie, og i Ulsan blir seksti prosent av den importerte oljen raffinert. I 1967, var det nærmest et "rush" med flygende tallerkener som ble omtalt i avisene, og kort undersøkt av KOCO's sikkerhetsstab.

I 1971, var den amerikanske oljeingeniøren James Wilbur Smith, bare en av flere som så og fotograferte et sigarformet objekt som beveget seg over raffineriet. Nye observasjoner ble gjort flere dager før Connie Chang hadde sin opplevelse.

Connie hadde avsluttet dagens arbeid ved mørkets frembrudd, i skuret som tjente som KOCO's "kontor", da en amerikansk medarbeider, William H. Weyers, ringte fra lagerhuset. Han beklaget at han ville bli forsinket slik at han ikke kunne kjøre henne hjem til vanlig tid. Det var noe rart som skjedde utenfor, og han ville forsøke å fotografere det oljearbeiderne hadde sagt svevet i luften. Det skulle ikke ta så mange minuttene, sa han. Så hvis hun ville vente, skulle han med glede kjøre henne hjem til foreldrene nede i byen.

CONNIE GIKK UT

og ventet i den kjølige kveldsluften. Den svalende brisen gjorde godt. Hun tenkte hun kunne spare tid på å gå Bill Weyers i møte nede ved hovedporten. Hun begynte å spasere sakte nedover veien, totalt uvitende om UFO'ene som hvirvlet rundt på himmelen over henne.

Hun måtte være den eneste personen på vestkysten av Syd-Korea som ikke visste om det som en reporter kalte "en invasjon fra verdensrommet". Over 650 mennesker på et område på 160 kvadratkilometer betraktet forundret og opphisset grupper på tre og seks orange tallerkener som beveget seg over himmelen. Weyers og tre koreanere klatret opp i et raffineringsstårn for å fotografere objektene. Urolige mennesker blokkerte sentralbordene til det lokale politiet og avisene. Og til slutt også Connie.

Den unge kvinnen gikk langs kanten på en tørket risåker - som det fantes flere av innenfor rafineriets område - da hun så seg tilbake og fikk se et sterkt, lysende orange UFO som lydløst landet på bakken. Et svakt 'klokk', en dør gled opp og en høy, menneskelignende skikkelse kom ut.

VESENET SATTE FOTEN PRØVENDE NED PÅ BAKKEN, KOM TUNGT, VAGGENDE MOT CONNIE. SKIKKElsen BLE TYDELIG OPPLYST AV DET ORANGE SKJÆRET FRA UFO'et. CONNIES FØRSTE TANKE VAR AT DET MÅTTE VÆRE EN TORAJI BOKPO, ET MYTOLOGISK HALVMENNESKE SOM GÅR IGJEN I KOREASKE BARNEEVENTYR. AV EN ELLER ANNEN GRUNN GJORDE DENNE ASSOSSIASJONEN MED BARNEEVENTYRET AT CONNIE IKKE BLE REDD. HUN STIRRET SOM HYPNOTISERT PÅ FIGUREN SOM NÆRMET SEG.

VESENET VAR BYGGET SOM EN MANN, HADDE KLUMPETE BEN OG LANGE, DINGLENDE ARMER, OG VAR NESTEN TO OG EN HALV METER HØY. KROPPEN VAR DEKKET AV KORT, STRITT HÅR, OG ANSIKTET HADDE EN MUNN OG RUNDE GLASSAKTIGE ØYNE - TRE STYKKER.

TREDVE METER UNNA STANSET SKIKKElsen. CONNIE HADDE FØLELSEN AV AT HUN BLE STUDERT INNGÅENDE. FØRST LURTE HUN PÅ OM HUN SKULLE GÅ MOT VESENET, SI NOE ELLER GJØRE EN ELLER ANNEN BEVEGELSE. SÅ BLE HUN OPPMERKSOM PÅ EN BEVEGELSE BAK SEG. HUN SNUDE SEG OG FIKK SE TRE NYE, LYSENDE UFO'er KOMME SVEVENDE OVER OLJETANKENE OG KOMME MOT HENNE I LAV HØYDE. HUN SNUDE SEG RUND, SNUBLET MEN KOM SEG OPP IGJEN OG RASTE OVER DEN HARDE RISMARKE mens hun skrek og veivet med armene. UFO-ENE KOM TILSYNELATENDE ETTER HENNE: DA HUN ENDELIG SÅ WEYERS BIL OG KASTET SEG INN, SKALV OG GRÅT HUN OG VAR HELT HYSTERISK.

Hun har aldri kommet seg helt.

"Jeg har fremdeles mareritt", forteller Connie. "Folk mistror meg. Enkelte ganger lurar jeg på om jeg er gal".

TO DAGER ETTER

denne hendelsen ankom en bebrillet mann med dokumentmappe og tok inn på et yogwan (vertshus) i Ulsan. "Charles F. Wicker" (navnet han skrev i gjesteboken) ble i 48 timer mens han diskret forhørte noen vitner. Han forsvant like raskt som han kom. Under "Yrke" i hotellets gjestebok hadde Wickers notert "historiker", men en korrespondent i den engelskproglige avisen Korea Times, har en annen versjon av mannens beskjeftigelse.

Wickers er ifølge skribenten Kim Hak Won, offiser i USA's CIA.

Ifølge Lew Geer, er det ikke første gangen at CIA følger i UFO'enes kjølvann. Geer har selv notert seks tilfeller fra Korea og Kuwait, hvor CIA-spøkelser ubemerket har kommet inn på scenen, og Geer sier at dette ikke er noen tilfeldighet.

Ifølge Geers informasjoner, har sjefen for CIA, William Colby, ordre om å rapportere alle UFO-observasjoner til presidenten.

(Ironisk nok uttalte tidligere president Ford for flere år siden mens han var kongressmedlem fra Michigan, at det amerikanske folk "får ikke vite sannheten" om UFO'ene) Tilsvarende ordre har de også i Pentagon, hærens etterretningstjeneste, og - når det gjelder UFO' er i forbindelse med oljefelt - det nyopprettede Federal Energy Administration.

ALLEREDE I 1973

innrømmet CIA åpent at en av spesialavdelingene holdt oppsyn med oljevirksomheten verden over og med ukjente fenomener i forbindelse med oljen. Et år senere uttalte General George S. Brown i et kongressforhør at "det er et faktum at de (UFO'ene) skaffet oss mye trøbbel i Vietnam..." Otto O. Binder, en velkjent UFO-skribent, påstår at USA's regjering eier et stort og hemmelig lagerhus som inneholder UFO-data, deler av "krasjede" UFO'er og kanskje ett intakt, erobret "romskip".

Geer forteller at CIA har bevilget store summer til installasjoner av radar og annet overvåkingsutstyr samt high-speed kameraer ved de viktigste oljefeltene i USA. Det går til og med rykter om at regjeringen har satt igang test-flygninger med en erobret luftfartøy på en bortgjemt flyplass i Nevada-ørkenen.

Alt dette kunne vært bare oppspinn dersom det ikke hadde eksistert så mange dokumenterte tilfeller som bevis.

Og dersom vesener fra verdensrommet virkelig er ute etter jordens oljeressurser, kan det være at en viss kongressmann hadde rett for noen år siden. Det er mere enn en mulighet for at vi ikke får vite sannheten. Kanskje - bare kanskje - er sannheten så skrekkinngyende at ingen egentlig ønsker å høre den.

FWK.

**FØRTELL
DINE
VENNER
OM
RAPPORTNYTT**

LES OGSÅ

NORSK UFO FORUM

NORSK UFO CENTER® to tidsskrifter